

**Oświadczenie złożone
przez senatora Kazimierza Kleinę
na 71. posiedzeniu Senatu
w dniu 3 marca 2011 r.**

Oświadczenie skierowane do minister pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak

Szanowna Pani Minister!

Środowisko rzemieślnicze jest ważnym elementem polskiej gospodarki, generuje znaczną część miejsc pracy i potencjału ekonomicznego Polski. Jest ono także ważnym ogniwem w kształceniu kadr, gdyż w tym środowisku naukę zawodu rozpoczyna wielu polskich uczniów.

Rzemieślnicy przyjmują do swoich zakładów uczniów szkół ponadgimnazjalnych, których dalsza edukacja łączy aspekt teoretyczny i praktyczny. Uczniowie ci szkolą się na przyszłych specjalistów, którzy mogą samodzielnie funkcjonować na rynku pracy, a także dać zatrudnienie i naukę kolejnym osobom.

Podmiot przyjmujący ucznia lub młodocianego na praktyczną naukę zawodu zobowiązany jest do zapewnienia mu należytych warunków pracy i opiekuna, który będzie czuwał nad jego edukacją. Mimo refundacji, która przewidziana jest w przypadku tworzenia takiego stanowiska, w dalszym ciągu generuje ono koszty związane z jego utrzymaniem. Zatrudniając młodocianego pracownika na podstawie umowy o praktyczną naukę zawodu, rzemieślnik zobowiązany jest wypłacać pensję, ale także opłacać składki ZUS. W tym celu rzemieślnicy, według określonych procedur, składali w jednostkach instytucji pracy wnioski o zawarcie umów i refundację tych kosztów ze środków Funduszu Pracy. Według informacji przekazanych przez środowiska rzemieślnicze, wnioski te zostały przyjęte, ale nie zostały rozpatrzone.

Zważywszy na fakt, iż młodociany nie jest tak wydajny jak wykształcony pracownik, a do tego wymaga opieki osób innych, które w tym czasie nie są w stanie należycie wypełniać swoich obowiązków względem pracodawcy, sytuacja taka wydaje się być dla rzemieślników krzywdząca.

W związku z tym zwracam się do Pani Minister z pytaniami:

1. Dlaczego wstrzymane zostało rozpatrywanie wniosków, a tym samym refundacja ze środków Funduszu Pracy wynagrodzeń i składek ZUS wypłacanych młodocianym pracownikom, z którymi zawarte zostały umowy o praktyczną naukę zawodu?
2. Jakie koszty generuje taka refundacja w skali kraju?
3. Czy środowiska rzemieślnicze podejmowały już interwencje w powyższej sprawie? Jeśli tak, to z jakim skutkiem.
4. Czy wznowienie refundacji tych kosztów nie wiązałoby się z popularyzacją zatrudniania młodocianych pracowników, a tym samym z podnoszeniem poziomu kwalifikacji polskich rzemieślników?

Z poważaniem
Kazimierz Kleina